

skal være den løsning eller en opprioritering af Sundhedsstyrelsen, så de kan gøre det endnu bedre. Det er jo derfor, vi fremsætter forslag.

Så vil jeg også sige, at det bliver vigtigt i tiden fremover at sørge for, at der er mere uafhængig forskning på det her område. Men det betyder altså også, at et øget ambitionsniveau som konsekvens har, at der skal afsættes markant flere penge til at opfylde de her forpligtende mål. Og vi vil med det samme sige, at hvis man skal gøre sig håb om at flytte folkesundheden, tror vi, at en forebyggelsesindsats og en kronikerindsats ligger inden for rammen af 10 mia. kr. Det synes vi er målet inden for de næste 10 år. I den sammenhæng er det altså vigtigt at gøre sig klart, at godt nok er det her en investering, men det er en investering, der kan betale sig.

Jeg vil gerne knytte nogle korte bemærkninger til ministerens indlæg. Jeg er selvfølgelig glad for, at ministeren sætter pris på forslagene og håber, at de indgår i det videre politiske arbejde. Jeg kan sige med det samme: Det gør de naturligvis. Vi har en ambition om, at vi skal finde nogle fælles løsninger på det her område, for det er det, vi tror bærer rigtigt igennem. Vi synes så, det er vigtigt med en politisk debat også ud over at høre, hvad en kommission mener, og derfor synes vi, at den her debat burde være taget for længst. Det ville have hjulpet kommissionen i deres arbejde, hvis de vidste, hvad det egentlig var man også havde af politiske mål på det her område.

Så vil jeg komme med en oplysning til ministeren og andre i den her sammenhæng. Oplysningen er, at for hvert eneste års ekstra levetid, som vi skaffer danskerne, betyder det, at de får 2 ekstra år uden sygdom. Det er altså en viden, vi konkret har i dag, og derfor er det altså sådan lidt vigtigt at få 1 år mere, 2 år mere, 3 år mere og såmænd også det, SF foreslår, som jo ikke er 3 år – det er regeringen, der foreslår det – men faktisk 5½ år, for at vi kan komme op på Sveriges niveau. Derfor vil jeg sige, at det ikke bare er et spørgsmål om, at folk skal leve længere. Hvis vi sørger for, at de lever længere, er det tilstrækkelig dokumenteret, at de så får dobbelt så mange ekstra gode leveår. Det var en oplysning.

Så vil jeg sige til Venstres ordfører, at de her forslag som sagt lægger op til en konstruktiv debat. Vi vil gerne debattere, om det lige præcis er de her mål, vi skal have. Nu er det ikke sådan i SF, at vi har en forestilling om, at vi kommer til at bestemme alt. I en indskudt sætning kan jeg godt sige, at jeg ikke engang er helt sikker på, at

det vil være det bedste. Men det, vi har en ambition om, er at være med til at fastsætte nogle mål, som vi kan være fælles om, for kun hvis vi tør løfte den her opgave i fællesskab, bliver det til noget. Hvis vi bare bliver ved med at køre på enkeltområder, så bliver det aldrig til noget.

Derfor siger SF også, at vi altså nu skal af med – i den her sammenhæng – al den projektdiskussion om forebyggelsen. Vi skal ganske enkelt have forebyggelsen ind i det daglige, praktiske arbejde, og det er derfor, det er så vigtigt at have nogle mål. Jeg forstår det sådan, at alle de budskaber, der er kommet her i dag, kan sammenfattes til i hvert fald én ting, vi er enige om, nemlig at vi gerne vil have nogle forpligtende mål, og så finder vi i den senere diskussion ud af, præcis hvilke forpligtende mål det så skal være. Her har vi et godt udgangspunkt.

Kl. 11:52

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Jeg skal lige bede ordføreren blive stående, for der er et par korte bemærkninger. Den første er fra fru Liselott Blixt.

Kl. 11:52

Liselott Blixt (DF):

Jeg har et meget enkelt spørgsmål: Hvordan vil hr. Karl H. Bornhøft trække en hest til truget, der ikke vil spise? Sagt på en anden måde: Vi ved jo godt, hvem det er, de her sundhedstilbud ikke kommer ud til, hvem der ryger, ikke spiser sundt og ikke dyrker motion, det er lavtlønsgrupper, indvandrere, pensionister og mænd. Så hvordan vil hr. Karl H. Bornhøft klare den?

Kl. 11:52

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Ordføreren.

Kl. 11:52

Karl H. Bornhøft (SF):

Vores overvejelser går slet ikke på at trække en hest til truget, vores overvejelser går på, hvordan vi skaffer bedre muligheder for danskerne til at kunne lave nogle flere sunde valg. I den sammenhæng synes vi, det er vigtigt at holde fast i to ting: Den ene er, at det enkelte menneske har et ansvar for sin egen sundhed, og den anden er, at det samfundsmæssige ansvar ligger i at sørge for, at der er nogle rammer, der gør, at det enkelte menneske så også kan vælge de sunde rammer.

Det er hele argumentationen, og derfor vil jeg sige, at den her diskussion drejer sig om de forpligtende mål, og det, jeg kan høre at Dansk Folkeparti gerne vil diskutere, er det næste forslag, der drejer sig om metoderne. Så jeg må altså be-